U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **M. C.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL. M. eur., advokátem, se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje,** se sídlem Věkoše 416, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 11. 2015, č. j. 32 A 2/2015 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 24. 11. 2015 doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 11. 2015, č. j. 32 A 2/2015 – 36, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2015, č. j. KRPH-82895-35/ČJ-2015-050022, kterým žalovaná prodloužila dobu trvání zajištění stěžovatelky.

[2] Jelikož podaná kasační stížnost nesplňovala podmínky podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť z ní nebylo zřejmé z jakých důvodů, tj. konkrétních kasačních námitek byla podána, usnesením ze dne 26. 11. 2015, č. j. 4 Azs 261/2015 – 10, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku, aby ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. odstranila uvedené vady kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. Stěžovatelka byla v usnesení současně poučena o tom, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím jejího právního zástupce dne 1. 12. 2015 (viz doručenka připojená k usnesení na č. l. 10 spisu zdejšího soudu), lhůta pro odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula dne 4. 1. 2016 (k počítání času viz § 40 s. ř. s.). Stěžovatelka ani její právní zástupce přitom do dnešního dne vady kasační stížnosti neodstranili.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]*emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*“

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

[6] Nejvyšší správní soud dospěl v nyní projednávané věci k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat, a je proto namístě ji odmítnout.

[7] Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možno rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, jehož prostřednictvím byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby bylo zřejmé, z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., tj. jakých konkrétních námitek byla kasační stížnost podána. Usnesení obsahovalo rovněž řádné poučení o následcích nevyhovění uvedené výzvě. Vady kasační stížnosti přitom nebyly ani do dnešního dne odstraněny.

[8] S ohledem na shora popsané důvody se Nejvyšší správní soud podanou kasační stížností nemohl zabývat. Zdejší soud totiž není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně; dospěl proto k závěru, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 poslední věty téhož zákona.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 téhož zákona, neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu